

РЕШЕНИЕ

№ 16286

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. С.**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110126167 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.318-чл.329 от ГПК.

Ищецът **Г. Р. А.** твърди, че сключили граждански брак с ответника **Л. С. А.** на 16.05.1999г. в гр. София. По време на брака имат родено едно дете – **Росен Г. А.**, който към настоящия момент е пълнолетен. Твърди, че от шест години съпругата му не работи и постоянно злоупотребява с алкохол като с това влошила необратимо семейните им отношения. В нетрезво състояние съпругата ставала агресивна и заплашвала всички членове на семейството, дори и родителите на ищеца, които живеели с тях. Съпругата няколкократно е превила опити за самоубийство, настанявана е на принудително лечение в психиатрична болница. За прехраната и финансите на семейството се грижи единствено ищецът. Ищецът твърди, че е правил опити за подобряване на отношенията със съпругата си. Опитвал е да води разговори, които не са довели нищо. Отношенията им са се влошили съвсем и съществуването на семейството било само формално. По изложените съображения счита, че бракът с ответника е напълно изпразнен от съдържание към настоящия момент и съществува само юридически. Моли съдът да прекрати брака между страните като дълбоко и непоправимо разстроен, без да издирва и да се произнася по въпроса за вината. Не претендира разноски.

Ответникът **Л. С. А.**, редовно уведомена не се явява и не взема становище по иска.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи, прие за установено следното:

Страните **Г. Р. А.** и **Л. С. А.** /с предбрачно фамилно име **Зашева**/ са сключили граждански брак на 16.05.1999г. Това обстоятелство се установява от приложеното по делото удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак № 168/16.05.1999г. на Столична Община – Район Студентски. При сключването на брака съпругата е приела брачното име - **А.**. Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака си си, което се установява от извършената справка в НБДН.

От събраните по делото гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля **Росен Г. А.** (син на страните), които съдът кредитира изцяло, се установява, че страните живеят в едно

жилище, но не поддържат отношения като съпрузи. Свидетелят разказва, че майка му е перманентно пияна. В това състояние е много агресивна, не им позволявала да спят, защото трябвало да я пазят да не направи нещо лошо - да не запали къщата или да не се самонарани. Почти ежедневно съпругата заплашвала всички от домакинството. Финансите в семейството ги осигурявал ищецът. Съдът кредитира показанията на свидетелят като обективни и резултат на лични възприятия и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът счита, че предявеният иск за развод е основателен. Отчуждаването на двамата съпрузи, предизвикано от злоупотребата с алкохол на ответника, според настоящия съдебен състав е обстоятелството, което е разрушило трайно и необратимо семейната общност. Всеки от тях е абдикирал от задължението си за общата грижа за семейството, разбирателство и уважение, поради което и бракът следва да бъде прекратен доколкото няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание.

Изводът на съда, че бракът между страните е изпразнен от съдържание се подкрепя и от становището и ищеца, заявено лично в съдебно заседание. Бракът, според чл.46 от Конституцията на РБългария е доброволен съюз между мъж и жена, като съпрузите имат равни права и задължения в семейството, т.е възникването и съществуването на брачните отношения е основано на съгласието на двете страни. По изложените съображения доколкото по делото се установява, че последната е дълбоко и непоправимо разстроена и съществува само формално, съпругът е категоричен в нежеланието си тази обвързаност да продължи, бракът между страните следва да бъде прекратен. В тази връзка следва да се добави, че разпоредбата на чл.99, ал.4 от СК /отм./, съгласно която "развод не се допуска, ако разстройството на брака се дължи само на виновно поведение на ищеца, а другия съпруг настоява да се запази брака, освен ако важни обстоятелства налагат да се допусне разводът ", не е възпроизведена в новия Семейен кодекс. Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписаното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати без съдът да издирва и да се произнася по въпроса за вината, доколкото такава претенция не е заявена от нито един от съпрузите.

Според чл.322, ал.2, изр.II ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат искове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име.

Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака, като нито един от тях не е заявил искане за издръжка след развода, поради което и съдът не дължи произнасяне по тези въпроси.

Ищецът е предявил претенция за ползване на семейното жилище. По делото се установи, че семейното жилище с адрес с. Герман, Столична община, ул. „Патриарх Герман“ № 39 е собственост на родителите на съпруга. Съпругата не е направила искане за предоставяне ползването. В настоящия случай са налице двете кумулативни предпоставки на чл. 56, ал. 1 СК – направено е изрично искане за предоставяне ползването на семейното жилище и по делото се установи, че има жилищна нужда на ищеца, поради което съдът му предоставя и ползването на семейното жилище.

По разноските:

Съгласно чл.329, ал.1, изр.II ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили. С оглед разпоредбата на чл.329, ал.1, изр.II от ГПК, платената първоначална държавна такса следва да остане в тежест на страната, която я е заплатила, на основание чл.329, ал.1, изр.II ГПК. Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на СРС всеки от тях по 25,00 лева-окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод по чл.6, т.2 от тарифата.

Мотивиран от изложеното, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА , сключен с Акт за граждански брак № 168/16.05.1999г. на Столична Община, Район Студентски, между **Г. Р. А., ЕГН ******* и **Л. С. А., ЕГН ******* като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН**, на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал.1 от СК.

ПРЕДОСТАВЯ на съпруга **Г. Р. А., ЕГН ******* , с адрес с. Герман, Столична община, ул. „Патриарх Герман“ № 39 ползването на семейното жилище, находящо се в с. Герман, Столична община, ул. „Патриарх Герман“ № 39, на основание чл. 56, ал. 1 от СК

ОСЪЖДА Г. Р. А., ЕГН ***** , с адрес с. Герман, Столична община, ул. „Патриарх Герман“ № 39 да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1, пр.2 от ГПК.

ОСЪЖДА Л. С. А., ЕГН *****, с адрес с. Герман, Столична община, ул. „Патриарх Герман“ № 39 да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1, пр.2 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____